

REGÉLO.

Pesten csötörtökön september 21^{kéa} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Félévi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Tévesztett szerelem.

Irta MATICS IMRE.

Kann der Liebe süß Verlangen,
Kann's vergänglich seyn?
Was dahin ist und vergangen,
Kann's die Liebe seyn?
Ihrer Flamme Himmelsglut,
Stirbt sie, wie ein irdisch Gut? —

SCHILLER.

Három negyedet vert az óra-egyre. Kistelky fölugrik dolgozó asztalától, ruháit kapkodja, toilette-jéhez áll, tükrében végigtekinti arczatját, 's mintegy tetszve magának öltözködik. — Ne vélje olvasóm kacérnak hősemet; tükörbe tekinteni 's nézni magán a' tisztaságot 's illendőséget, nem kacérkodás. — Vannak, kik tükörbe néznek, hogy módos kis száját képezni, a' fogak minőségéhez képest tártott vagy befogott ajakkal nevetni, szívhódító kacsintgatásokat intézni, hizelkedő 's álnok nyálasságot és jámborságot mosolyogni tanuljanak: — ezek a' kacérok nál még alacsonyabb lelkű teremtések.

Engedelmet a' kora kitérésért, jó olvasó! — A' tükörbe nézőkre ötletül e' kis vonást tévém a' helyett, hogy hősem öltözetét darabról darabra leirjam; mert, megvallom, én mindenkor az emberek belsejét inkább, mint külsejét, szeretem figyelemmel kísérni.

Most az utolsó darabot ölti magára Kistelky; annak zsebébe valamit papirosba takarva látszik rejteni, 's egy hosszú sohaj lebhen-el ajkain.

„Ma vagy soha!“ — kiált lángba borult arczokkal, villogó szemekkel, mint a' benn forrongó szenvedélyek jeleivel, 's ajtót csukva elsiet.

Kövessük lépteit, vele egy csinos társaságba jutunk. Déky kamarai titoknokéknál a' szokott kerti mulatságra ma, mint Emma névnapján, ünnepélyesb készülétek tétettek; és Kistelky, kedves föl-

dinéjének (Heimath's-Freundin) megtisztelésétől, ugy is mint a' Dékyháznak kegyence, el nem maradhatott.

Érkeztek Kistelky már az egész társaságot együtt lelél, mellynél végezvén tisztelkedését, barátjától, a' fiatal Dékytól, félreszóllattatik.

„Barátom — megszólallik Déky komolyan — feddést érdemlenél, ha nem tudnám multkori sürge-ős elutaztodat; az a' kis ábrándozó galamb egész multságunkat komolylyá tevél, 's miért? — mert te ott nem valál.“

„Ah, barátom — vága közbe Kistelky — 's te mondhatod, hogy ő miattam ...“

„Szót se — félbe szakasztá Déky-én mindent tudok. Már a' cél-lövészetkor vevém észre magába vonultságát; uzsonakor mit sem vett magához, 's a' táncznál egész kedvetlenséggel elvonult; majd hozzám simulva karon fogott, és a' szabadba sétára vont; aggódva kérdezett elmaradtod okáról. — „Ah, ugymond — 's mély sohaj emelkedék kebléből, — ő beteg! különben eljött volna.“ — Csak annak ígértével csillapithatám le némileg, hogy a' multság után tüstént lakodba rándulok. Minő ártatlan örömmel szökdécselt, hallván beteg-nem létedet; de mihelyest hozzá tévém elutaztodat, az örömjellekkel fölhangyott, — és ma reggel a' kertből (hol mai multságunkra készüléteket rendelék) hazatértemkor milly vígan szaladt előmbe azon örvedetes hirrel, hogy te megjövél, itt valál, 's ma vendégünk vagy!“ —

„Barátom — rebege kis szünet után Kistelky — hű kebledbe rejtem a' titkot, melly még magamnak is mély, — sötét!“

Most az inas ajtót nyit, 's indulást jelent.

A' hintók előjáratnak, 's a' család és vendégei helyet fogtak. Az elsőben a' titoknokné, leányával 's Emmivel, Kistelkyt mint kedves mulattatót magához vevél. Olly okosan, olly tanúságosan gyönyörköd-tette vitte ő most is, mint mindenkor, tisztét, 's ha e' közben mellette a' figyelmes kis angyalra röppent tekintete, 's az andalgva rajta nyugvó nagy kék szemekbe ütközék, ott az égnek minden báját 's varázslatát egy kis körben látta ragyogni. Kistelky ilyenkor mintegy electromos sziporkát érzett szétfutni tagjaiban, 's a' sziporka lobbott vetett, melly egész valóját lángba borítá, — majd észrevehető hévvel folytatá beszédét; Dékyné elmosolyodott. Régen sejdíté ő már — mert nincs élesebb látó az asszonyi szemnél — a' kedves gyermeknek (mint szokta őket nevezni) bár még egymás előtt is rejtegetett hajlandóságukat, 's jó lelke gyönyörködék ártatlan érzelmökben; — ugyan is összeillőbb 's egymásra érdemesb két szívet az övéikénél nem is képzelhete; — obajtása ennél fogva az volt, hogy e' szép pár boldoguljon: mert különös szép lelki tulajdonaikért szereté őket, mint

saját gyermekeit: ifjúdott örömében, ha Lottijával Emmát konyhában együtt forgolódni, a' szakácsnét félreküldve vagy más dologhoz állítva főzésben, sütésben együtt vetekedni, egész gazdaságát általok legszebb rendben tartatni, kötés-, himzés-, 's egyéb szobai munkáikkal együtt foglalkozni, mulatságaikban együtt enyelgeni, 's mindenben a' legharmoniasb egyetértéssel szövetkezni — szemlélte. Kistelky őt figyelmes szemmel kíséré; mert elve volt: előbb szigorú vizsgálatra venni házkörben a' leányt, kivel egész életet összekötendő. Vajha követnék ez elvet sok szerencsétlen házassulók, 's ne volnának annyian perczenet emberei, kik a' hódító külcecsek 's áldiszeknek elragadtatott áldozataivá lesznek! — *(Folytatása következik.)*

ORSZÁG - 'S NÉPISMERTETÉS.

Kahlen-'s Leopoldhegy Bécs mellett.

(Vége.)

Ki az előre lépdelő történet festményének enthusiaslussal hódol, a' szerfeletti nagynak egész hatását fentartva belsőjében, szívesen legelteti szemeit az egyes csoportozatokon, 's legszívesebben ismételteti azon jeleneteket magának, mellyek ama földre czéloznak, melly hazájának az élelmet adja; ezen hegy éppen olly vonzólag foglalatoskodtatja ezt, valamint a' csendesebb vizsgálásnak barátját, ki a' természet számtalan alakzatából elálmodja árnyékéletét. Nem csupántövis bokrok, faerdőcskék 's vad virágok diszítik a' Leopoldhegy oldalait: itt is virágzanak a' déli éghajlat növényei a' honi fák között, éppen úgy, mintha a' művészet szorgalmas kézzel ápolta volna őket e' helyen. A' földieper mellett dagadoz illatozó tornyokban a' cretai Diptam; süvöltve csörögnek a' bikfaboltozatok a' szép vizforrás fölött, melly gyönyörködteti, vidámítja a' vándort, 's a' sűrű füvesben ezer virág szövö a' szerény koszorút. Még kedvesebbek azon gyönyörködtetések, mellyek a' bútól felmentett vándort meglepik, ki minden idegen czél nélkül, csupa lélekvidámság 's gondelosztatás végett meglátogatja e' nevezetes hegyet, mellyről a' kilátás lefelé olly fölséges színjátékot ábrázol, millyet csak szemekkel lehet látni, de tollal leírni nem; azonban a' süntelen mozgó lélek nem foghatja-fel ezt egyszerre. Minden naptáj megváltoztatja a' jelenetet, 's ne dicsekedjék senki, hogy látta már a' természet ezen színjátékát, ha minden alkatban nem szemlélte azt, 's nem fogta-fel jól, igazán.

Biborszin lángol keletről; az égnek sötét kétsége tisztul, kiderül, 's könnyű ködök szállongnak a' völgy 's folyam fölött. Ekkor ünnepélyesen kel-fel a' nap királynéja az égő Duna háta megett, mellynek világtengeréből élet és szépség lép a' földre. A' Dunának nyárfaszigetei fölött a' szem a' Bizamhegy szőlővessző-magasságihoz csu-

szanik, egy ideig itt ott tartozkodik ezüst szöveteitől körülövezve, 's azután a' túldunai részre vették-által falukon 's mezővárosokon keresztül annak gabona-földeire, várkastélyaira 's berkeire. Eltelve e' látványokkal a' szem, most már jobbra fordul. Itt lebeg Bécs fejedelmi főváros, csillogó házcsoporthozataival a' sok ágú Duna partján, vele szemközt. A' távol fekvő hidakon haladnak a' kocsik előre, porfellegek emelkednek az országos utakról. Brigittenau, Prater, Leopold külső város, 's most már a' sz. István bazilika, a' császári várak, polytechnicum, Károly nevű diszes egyház a' kuppolával, a' Belvedere, — ezer művei a' pompának 's jótéviségnek, szép tájfestményi alakot és kellemes tervet kölcsönöznek a' contournak. Ezek után a' pillantat a' fölséges síkságon akad-fel, mely a' fővároshoz csatolja magát; a' gloriette Schönbrunnak kertsötéségeiből világít; a' széles fasor onnan Laxenburg szépségeihez vezet; ott áll azon fal, mely a' vadas kertet veszi körül. — Ezen hegyek háta megett elbujdosik a' kecses Badenváros, 's a' méltán regényes Mödling; visszahívja az ember élénk emlékezetébe Hadersdorf (hol Laudon fővezér siremléke áll igen helyesen készült 's reá illő felirással u. m. Nec Rex, nec Patria, sed uxor optima posuit) és Mauerbach helységeket; megállapodik, 's mulatoz a' szem Cobenzlnak nyájas berkén, 's Lichtenstein herczegnek Krapfen nevű vidám erdőcskéjén. Végre végig futja a' szem a' távulhegyek oldalait, 's egyik dombot a' másik után számitgatja-fel. — Minél magasbra emelkedik a' nap, annál terjedtebb lesz a' kilátás. Délfényben északfelé egész a' Karpatokig láthatni-le, úgy hasonlólag kivehetni szemmel ezeknek féltestvéreit Morvában 's alsó magyar országban. Nagy része Ausztriának a' szem előtt mutatja magát; a' színfenékben jelenkezik Pozson, magyar szabad kir. város, és Haimburg, mely határváros magyar ország felé. Délnek fordulva, ott erdős dombok tornyosodnak, 's merényletes boltozatot képeznek egész a' hóhegyig. Egy sor havashegy szövi azt össze a' steier országi hegyekkel, 's mélyen, a' festvény délnyugoti szélén, szürkül fejez világosan csillámozva a' hallstädti Gletscher csúsa. Ekképp' szálja végig egy pillantattal a' szem az egész ausztriai főherczegséget.

Ezen messze terjedtségű panoramának legérdekesb csoportulatait azon síkság teszi, mellyen Bécs emelkedik. Északnyugotiasan a' nussdorfi szőlődomboktól, Döblingtől, 's a' török sáncztól, valamint is a' pötzelsdorfi, dornbachi, ottakringi, sz. veiti, maueri, rodauni, bertholdsdorfi, mödlingi, gumpoldskircheni, badeni, és pottensteini magasságoktól környeztetik. Ezután az úgy nevezett oldalon (Wand) az elődomboknál a' hóhegyig (Schneeberg) fut Reichenau felé, 's így tovább a' Stupach, Glocknitz, Sevenstein, Pitter, Frohsdorf, és Katzelsdorf hegy mellett. Ott terjed-ki a' Lajtán keresztül, mely elvá-

lasztja magyar országot Ausztriától, 's kitágul egészen a' magyar hegyekig, mellyek Hof, Mannersdorf, és Sumereinnal Ausztia földjét ismét érintve, Rohraun, és Haimburgon keresztül Pozson felé terjednek. Ezen várostól lecsúszik a' sikság a' Dunán keresztül az északi hegyekig Langenzersdorfnál, 's ismét egészen a' Duna partjáig úgy, hogy annak tulsó részén a' Manhartshegy-fertálynak nagy részét kitölti. Azonban nem kell egészen laposnak képzelní e' sikságot, hanem inkább mint egy nagy, mostan már kiszáradt földtengert, mellynek mélységei 's gázlőhelyei, észrevehetőkké lettek a' viz lefolyása után. Hihetőleg ezen egész, a' most említett hegyek közé zárt, sikság egykor vízzel volt beborítva.

Leopoldhegy csúcsáról egy tömkeleges meredek út, itt ott lépcsőkkel, pihenési padokkal 's korladékokkal ellátva, regényes bokrosan keresztül vezet-le a' hegylábhoz. Minden lépéssel lefelé elvesz a' kilátás körületében. Most a' császári város felhőkbe 's porba süllyed-el, és sz. István tornya még csak egyedül emelkedik-ki. A' díohegynek (Nussberg) széles háta, valamint egy azt megelőző, fedi a' bujalkodó festményt; csak a' Dunának ezüst pályája, 's itt ott gabona- és szőlőföld jelenkezik a' szemnek. Ime! itt egy pompás kuppola emelkedik előttünk. Gyorsabb léptekkel folytatjuk utunkat le az ösvényen, 's egy diszes templomhoz érkezünk, mellynek érczes kuppolája 6 doriai oszlopon nyugszik. Ez egy kőszikla-oldalhoz támaszkodik, nyílásával a' Dunafelé; egyszerű fal képezi a' színenékben a' nyugvó helyet, mellyen elég magasan, 's a' plafondon így felül következő felírás olvasható:

Optimis Vindobonensibus

Carolus Princeps de Ligne.

Mihelyest e' szavakat olvassuk, méltán boszonkodni kell azon gyáva embereken, kik nem csupán a' templom oszlopaít, hanem még a' plafondot is elég szemtelenül dicsőtelen nevükkel bemázolják. Milyen léleknek kell valljon annak lenni, ki e' fellengős szabadban annyifélettől körülvéttve, mellyek őt a' legfinomabb gyönyörhöz nyájasan meghívják, olly neveltséges viselkedésgéget érez, hogy rajzónnal vagy korommal kevéségét itt is örökíteni akarja!

NOVÁK DANIEL.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Nadály-tömeg. — Francia országban egy merevénységben fekvő betegnek, miután kezén tetemes vér-eresztéssel ere nyolczszor megnyitott, kilencz nap alatt 793 nadályt raktak hátgerinczére és álgékaira, mi közben csak néha hányt egy egy csekély vért. 23 nap múlva — meghalt, fogják olvasóink gondolni! — korán sem; — sőt annyira felüdült, hogy a' szobát elhagyhatá. (Ez már aztán ellen-hasonszenv (antihomopathia!)

Új élet. — Smith Irwing, angol orvos, miután bizonyos 25 év ászszonynál, kin a' mákonyyal mérgezésnek szembetűnő jelei mutatkoztak, különféle szereket siker nélkül próbált; végső szükségben mesterséges lehelthez folyamodott, 's ez által, úgy szólván, egy halottba új életet lehelt. A' sinlödőnek szája 's egyik orr-lyuka bedugatván, másik orr-lyukába egy fuvó cső alkalmaztatott. Az e' munkálatok által kitágított mell-üreg a' hátgerincez és has nyomásai által légüressé lön. E' munkálat egy óráig szakadatlanul folytattatott. A' sziv ez által kissé erősödni 's dobogni kezdett. Most a' munkálat kissé félbe szakasztatván, ismét ujolag kezdetett; míg végre a' beteg felüdült, 's minden veszélytől ment lön.

Különféle buza-fajok. — La Gasca ur, ezelőtti felügyelője a' madridi udvari kertnek, számüzetése alkalmával aratás idején Jerseyben tartzkodván, egy hold-földön a' buzának 23 elfajzását találá, melyek nem egyszerre ért kalászaikkal természetesen soványan fizettek. Minthogy e' körülményt Lee oleur ur fontosnak tartá, tudósítá felőle a' művészetek 's tudományok akademiáját azon megjegyzéssel, hogy e' változatosság nyilván a' különböző éghajlatok szüleménye. La Gasca ur maga többet kapott a' buzának 150 fajánál. Europa, Egyptus, Venezuela, Capból 's a' t, melyeket részint Hampsteadban, egyik barátja kertjében, részint a' chelsea-i fűvészkertben vetett-el, érésük korát feszült figyelemmel váró. Lakása különös látvány volt aratás után; mert minden fajt elkülönözve tartván, szobájának falai betűrend szerint voltak kalászosokkal tele aggatva, hogy magvaik itt szikkadjanak-meg, és a' látogató minden fajnak sajátosságait kénytelen volt egy muzeumi örnek beszédességével előadatva végig hallgatni. — E' dolog megérdemli a' figyelmes vizsgálást 's bűvárkodást.

Selyembogarak élettereje. — Loiseleur-Des-Longchamps ur új jegyzeteket nyújtott-be a' parisi tudományok akademiájának a' selyembogár erős alkotása felől, E' féreg, mint piile, a' légkörnek legszembetűnőbb változásait észre nem vehető ráhatással állja-ki, és az éghajlatnak is ha bár nem végletes, de még is minden szélesség fokalatti tetemes változásait képes eltűrni. Selyembogár ugy meg él az orosz és norvégi 55° szélesség, mint a' chinai 25° szélesség alatt. — 11—12° r. légmérséklet alatt éppen ugy kikelnek a' selyemhernyócskák, mint 25—30° alatt; és az első hőség-foknak még nem is kell huzamósna lenni. — Loiseleur ur 1824-ben olly szobában látott selyemhernyócskákat kibávní, melyben nappal a' légmérséklet nem volt több 11—12 foknál, reggel pedig az éji derek miatt csak 9—10° állott a' zerus felett. Még szembetűnőbb légmérsékleti változásokat állanak-ki a' tojások. — 1829 — 1830-ban Loiseleur ur több napig a' zerus alatt 10° hidegre tévé a' tojásokat; 's tavaszon még is kikeltek. Mi több, Pomarède ur 17° hidegre tett tojásokat káros következés nélkül. Ellenkező észrevételeket Boissier de Sauvage próbált, olly melegen pörkölő nap-sugárok alá tévé a' tojásokat, melyek a' hévmérőt 45°-ig emelék, és ezen tojások is kikeltek. Ebből bebizonyodik, hogy a' selyembogár tojását 63° légmérsékleti változásnak káros következés nélkül ki lehet tenni. Annyi azonban bizonyos, hogy a' hideg hosszabbítja a' selyembogár életkorát, a' hőség pedig rövidíti; és e' különbség olly szembetűnő, hogy hidegben 60 napig tartózkodhatik magát befonva rejtélyében, midőn melegben csak 20 napra terjed ezen átváltozási clete.

KÜLÖNFÉLE.

A' sirásó.

A' kis Greoux (Basses-Alpes, francia országban) lakói sokáig emlékezni fognak azon borzasztó dramáról, melynek mult marczius hónapban szemtanúi voltak.

Philibert Marquis, a' falu sirásója, régtől e' munkájából táplálá magát, mikor dolga volt: de mikor a' „holt időszak“ (így nevezé azon napokat, mikor senki sem halt-meg) előállott, minden más dologban, 's többnyire mint biztos, szolgált a' közönségnek. Lelkülete egyenes, csendes volt; vas türelemmel veté alá magát nője zsarnoki uralkodási vágyának, ki legrosszabbika volt azon asszonyoknak, kik valaha nők valának. Kétségen kívül e' szerencsétlen házasság még számtalan 's megható jelenetet előze-meg, mielőtt ily türelmű 's ön megtagadású embert arra vihete, hogy a' legirtózatost bűnt vigye véghez. Eddig hosszas hallgatás és megtartóztatás által zabolázott 's elfojtott haragja minden korlátot szét törve rojtott-ki, midőn nője határtalan nyakassággal ki akart tőle csikarni egy pár, szeméibe nagyon kedvesen csillogó, frankot, mit neki egy nagy lelkű kesergő adott volt. Philibert éppen uj sirt ássott, 's talán éltében előszer nyakason ellent állott nője kívánságának, azt állítva, hogy régi adósságát kellene kifizetni.

A' megkeseredett asszonyból legalacsonyabb szemrehányások pataka özönlött, 's hevesen kéré a' pénznek legalább felét. A' férj elsárgult haragjában, 's kérlelhetlenné lön: azonban még is alkuba eredt nejevel úgy, hogy ha mindenképpen pénzt akarna kapni, igazságosan megosztja vele az uj sirárát, ha őt munkájában segitendi. A' szerencsétlen asszony megegyezett, nem gyanítva, hogy azon sir — éppen az ő számára készül. — Alig volt kész a' munka — Philibert ásója élével két hatalmas ütést tett nője fejére, a' vérében lábainál fetrengőre. Ekkor elhagyá a' cziinteremet, 's az első vele találkozóknak adá a' boldogtalan két frankot olly sürgető kéréssel, hogy a' megnevezett hitelezőnek adja-át. Ezután egy különös eszmétől elfoglalva vissza tér a' cziinterembe, fölhang a' toronyba, 's nejeének halálára egész erejéből harangoz. Legott emberek gyűlnek össze, 's bámulva kérdvén okát a' szokatlan harangozásnak, felőlről e' szokat hallák: „Nőm meghalt, 's Philibert is legott meg fog halni.“ — Ekkor kinyitja a' torony ablakait, 's le akar ug-rani: de észébe jut, hogy őn magáért is harangozni kellene, legott viszont megkondulnak a' harangok, 's egy idő mulva húsz öl magasságról leugrik a' cziinterembe. Az irtózástól elfogult nézők végre megtalálák nejét is a' nyílt sir és véres ásó közt, 's most tudák-meg a' hihetőleg megőrült bűnösnek iszonyú tettét, ki még életben a' helybeli tisztség elébe vitetett, hol néhány kínos óra mulva azon erősítéssel mult ki, hogy: „örökre becsületes ember marad vala, ha nője kevesbbé volt volna rossz.“

CSERÉDI.

Levélhordozó galambok. — Julius 31-dikének estéjén mintegy 20 pár levélhordozó galamb érkezett Lüttichből Lipcsébe, más nap reggel levegői utjakat visszafolytatandók. Mint beszélük, 10.000 frank fogadás van téve a' galambokra, hogy 6—7 óra alatt özszesen, vagy szakaszonként Lüttichbe visszatérendek. Azóta nem érkezett még uj hír, valljon e' szárnyas posták visszatértek-e pontosan rendeltetésük helyére.

Orosz mátkátál. Midőn az orosz hölgyet nőül kéri, atyja egy korbáccsal a' vőlegény elébe lépve kérdi ezt, nőül akarja-e leányát venni. A' vőlegény, igennel felel; — erre az atya leányát háromszor gyengén sujtván korbá-

csával, szeliden mondja neki: „ezek az utósó ütések gyermekeim, melyeket gyengéd atyádtól kapsz. Hatalmamat 's korbácsomat férjednek adom át; ő jobban tudandja, mint én, ezeknek hasznát.“ — Az udvarias völegény vonogatja magát annak elfogadásától, 's biztosan állítja, hogy mátkájánál arra szükség nem leend; de az apa nem enged, 's a' korbács a' fiatal férjnek kezébe jó.

EMLÉKMONDÁS.

Bizodalom.

Sikalt aczél

A' hitves és férj közötti bizalom,
'S ha a' gyanú csak egyszer rá lehel,
Rozsdát hagy annak tiszta tükörén,
Mellynek habár esőkoddal lesimítod
Felülegét, a' feltja megmarad.

GARAY után —

Harag. — Nemtelen haragok, melyek a' sir fölött lebegnek. — A' harag addig tarthat, míg az ellenkező él, noha, igazán szólva, addig sem: de az embert holta után is gyűlölni nagy embertelenség.

DUGONICS után K. H. K. J.

Három helyet ismerek, hol az emberiségnek álorczátlanul kell állnia, hol a' véletlen magasság bája eloszlik, a' méltóság és különbség korlátjai beomlanak, hol egyedül a' lényeges marad-meg. Azon három hely: „a' világbírónak törvényszéke, a' sir, és a' szerelem oltára.“

Közli Z. LEOPOLDINA,

A d ni majd nehezebb mesterség mint elfogadni.

KOTZEBUE után S. Karolina.

Szórejtvény.

Meghal, 's meg ujra születik,
Homályba, fénybe öltözik;
Mostan komor, majdan vidor
Mint asszonyink szeszélye,
Még is virul erdő, bokor
Ha rá mosolyg szemfénye.
Ékezte olvasd visszárol,
'S lesz egy pogány istenség,
Kinek nevétől rémülve
Futamlott már ellenség.

K. J.

Előbbi rejtvény: Baranya.

Kérelem. Az évnegyedes t. előfizetők kériettnék, hogy jövő évnegyedre járandó Regélőjek iránt minél előbb méltóztassanak rendelést tenni, hogy e' szerint szakadatlanul küldhessük nekik lapjaikat.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.